

التوبة

أعدّه وترجمه للغة السنهالية

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الأولى: ١٤٢٤/٥

شعبة توعية الجاليات بالزلفي؛ ١٤٢٤هـ

ح

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

التوبة؛ شعبة توعية الجاليات بالزلفي، الزلفي ١٤٢٤هـ

٤٨ ص؛ ١٧سم

ردمك: ٧-١٩-٨٦٤-٩٩٦٠

باللغة السنهالية

١- التوبة (الإسلام) أ - العنوان

١٤٢٤/٢٧٢٨

ديوي ٢٤٠

رقم الإيداع: ١٤٢٤/٢٧٢٨

ردمك: ٧-١٩-٨٦٤-٩٩٦٠

الصف والإخراج: شعبة توعية الجاليات بالزلفي

التوبة

පාපොච්චාරණය

පාපොච්චාරණය කිරීම පිළිබඳව අල්ලාහ් අල්කූර්ආනයේ මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غُفُورًا رَحِيمًا﴾

[النساء: 110]

කවරෙක් අකුසලක් කර හෝ තමාටම අපරාධයක් කර පසුව අල්ලාහ්ගෙන් පවි සමාව අයැද සිටින්නේද, මහු අල්ලාහ්ව කමා වන්නයා හා කරුණා වන්නයා ලෙස දකී.

(අල්කූර්ආන්-4:110)

පාපොච්චාරණයේ විශේෂත්වය

ඉබිරාහිම් බිත් අදහම් (රහ්) තුමා හමුවට පුද්ගලයෙක් පැමිණ ‘මා අධික පාප ක්‍රියාවන්හි නිරතව සිටින බැවින්, මාහට උපදෙස් කරන්න’ යනුවෙන් එතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කළේය. එය පිළිගත් එතුමා ‘මබට කරුණු පහක් කෙරෙහි මම උපදෙස් කරමි. ඒවා නිසියාකාරව අනුගමනය කිරීමට මබට හැකි නම්, කිසියම් පාපයක් මබට බාධා නොකරයි’ යැයි පැවැසීය. පසුව මහු ඒවා කුමක්ද? යැයි එතුමාගෙන් විමසීය. එකළ එතුමා ‘මබ අල්ලාහ්ට විරුද්ධකම් කිරීමට අදහස් කළේ නම්, මහුගේ ආභාරය අනුභව නොකරන්න’ යනුවෙන් පැවැසුවිට මහු ‘මේ විශාල පොලොවේ ඇති සෑම

දේ මහුගේ අභාරය. එනම්, මා ආහාර ගන්නේ කෙසේද?’ යනුවෙන් ඇසිය. එකළ එතුමා ‘මහුගේ ආහාරය අනුභව කරමින් මහුටම වෙනස්කම් කිරීම සාධාරණයක්ද?’ යැයි මහුගෙන් ඇසූ විට මහු ‘ඔව් වෙනස්කම් නොකළ යුතුය. දෙවැනි කරුණ කුමක්ද? යනුවෙන් විමසීය.

පසුව එතුමා ‘මග අල්ලාහිට වෙනස්කම් කිරීමට අදහස් කළේනම්, මහුගේ පොළොවෙහි වාසය නොකරන්න’ යැයි පැවැසීය. එකළ මහු ‘මෙය පළමු කරුණට වඩා බරපතල එකකි. එසේ නම්, මම වාසය කරන්නේ කෙසේද?’ යැයි ඇසීය. වහාම එතුමා මහුගේ ආහාරය අනුභව කරමින් හා මහුගේ පොළොවෙහි ජීවත්වමින් මහුටම වෙනස්කම් කිරීම සාධාරණයක්ද?’ යැයි ඇසූවිට මහු ‘ඔව් එය අසාධාරණයකි. තෙවැනි කරුණ කුමක්ද?’ යනුවෙන් විමසීය.

පසුව එතුමා ‘මග අල්ලාහිට වෙනස්කම් කිරීමට අදහස් කළේනම්, මහුගේ බැල්මට හසු නොවන ප්‍රදේශයක් කරා ගමන් කරන්න’ යැයි පැවැසීය. එකළ මහු ‘ලොවෙහි රහස් ගත හා නොරහස්ගත සෑම තැනැහි මහුගේ බැල්ම ව්‍යාජ්‍ය නව පවතින හෙයින්, මා කුමණ ප්‍රදේශයකටද යන්නේ?’ යැයි ඇසීය. වහාම එතුමා ‘මග මහුගේ ආහාරය අනුභව කර, මහුගේ පොළොවෙහි වාසය කර හා මහුගේ බැල්මට හසුවී සිටිනවිට මහුටම වෙනස්කම් කිරීම සාධාරණයක්ද?’ යැයි ඇසූ කළ මහු ‘ඔව්, එයනම් අසාධාරණයකි. සිව්වැනි කරුණ කුමක්ද?’ යැයි විමසීය.

පසුව එතුමා ‘මගගේ ප්‍රාණය අත්පත් කිරීම සඳහා එයට අදාළ දේව දූතයා (මලකුල් මවින්) මග වෙතට පැමිණ විට

“මා පාපොච්චාරණය කර යහකම් කිරීම සඳහා සුළු කාල යකට මාගේ ආයුෂ කාලය ප්‍රමාද කරන්න” යැයි එම දේව දූතයාගෙන් ඉල්ලන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය. එකළ මහු ‘එම දූතයා මාගේ ඉල්ලීම පිළි නොගන්නා අතර, මාගේ ආයුෂ කාලයද ප්‍රමාද නොකරයි’ යැයි කීය. වහාම එතුමා ‘ඔබ පාපොච්චාරණය කර යහකම් කිරීම සඳහා ඔබගේ මරණයෙන් වැළකී සිටීමට ඔබට හැකියාවක් නොවන්නේ නම්, ඔබ මහුට වෙනස්කම් කළ හැකිද?’ යැයි පැවැසීය. එයට මහු ‘එසේමයී වෙනස්කම් නොකළ යුතුයි. පස්වන කරුණ කුමක්ද?’ යැයි විමසීය.

පසුව, එතුමා ‘පරලොව දිනයෙහි ඔබව අපායට ගෙන යාම සඳහා සඛාතියාවරුන් (අපායේ සේවකයින්) ඔබ වෙත පැමිණියේනම් ඔබ මවුන් සමග නොයන්න’ යැයි පැවැසීය. එයට මහු ‘මවුන් එය පිළි නොගන්නා අතර මාවද අතහැර නොයති’ යැයි කීය. එකළ එතුමා ‘එසේ නම්, ඔබ එයින් ජයග්‍රහණය කරන්නේ කෙසේද?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට මහු ‘මේවා මට ප්‍රමාණවත් වේ. මාගේ ස්වාමියා වූ අල්ලාහ් ගෙන් පව සමාව අයැද පාපොච්චාරණය කරමි’ යැයි කීය.

පාපොච්චාරණය කිරීමෙහි යෙදෙන මෙන් අල්ලාහ් තම විශ්වාසනීය දාසයන් අමතා පවසන්නේ මෙසේය.

[الور: 31] ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

තවද අහෝ විශ්වාස වන්නයිනි, ඔබලා ජයග්‍රහණය කර ගැනීම සඳහා අල්ලාහ් වෙතින් පාපොච්චාරණය කර (පව සමාව ඉල්ලා) සිටින්න.

(අල්කූර්ආන්-24:31)

දාසයන් ප්‍රධාන වශයෙන් පාපොච්චාරණය කරන්නා හා සිය ආත්මයටම අපරාධ කරන්නා යනුවෙන් බෙදෙති. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

[المحرات (11): ﴿وَمَنْ لَّمْ يُتَّبِ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾]

තවද කවරෙහු (පාපයෙන් මිදීම සඳහා) පාපොච්චාරණය නොකරන්නේද, අපරාධ කරුවන් ඔවුන්මය.

(අල්කූර්ආන්-49:11)

පාපොච්චාරණය කිරීමේ අවශ්‍යථාවය මිනිස් හදවත් තුළ ස්ථිරව තිබිය යුතුය. නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාණෝ පවසා ඇති පරිදි සැලැවිත්ම, ආදම්ගේ පුත්‍රයන් (මිනිසුන්) සෑම දෙනා වැරදි කරන්නන්ය. ඔවුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨවන්නායා පාපොච්චාරණය කරන්නාය.

මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදීමට හේතුව ඔවුහු එවැනි පාපයන් කෙරෙහි නොසැලකිලිමත් වීමය. එහෙයින්, ඔවුහු දිවා හා රාත්‍රී නොබලා අල්ලාහ්ට එරෙහි පාප ක්‍රියාවල යෙදෙති. ඔවුන්ගෙන් සමහරුන් පාප ක්‍රියාවන් සුළු වශයෙන්ද, සාමාන්‍ය ලෙසද හා සාදාරණය ලෙසද සළකති.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු මස්ථාද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَىٰ أَنفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا- أي بيده- فذنبه عنه﴾ (البخاري)

නියත වශයෙන්ම, විශ්වාස වන්නායා තම පාප කාර්යයන් තම මත වැටේ දැයි බියවන කන්දක යට වාඩිවී සිටින සේ

දකි. පාප කරුවා නම පාප කාර්යයන් නම නාහය පසුකර ගිය මැස්සෙකු සේ දැක, එය මහු සිය අතින් එළවා දමයි. (ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

නියතව, බුද්ධිමත් විශ්වාස වන්නයා පාප කාර්යයන් සුළු ලෙස නොසලකයි. නමුදු පාපයක් සිදුවූ කළ එය මහු ඉතා විශාලමත් ලෙස සලකයි. මිනිසා පාප ක්‍රියාවල යෙදෙන ස්වභාවයෙන් සිටින නිසා අල්ලාහ් මහු වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයෙහි දොරටුව විවෘතකර එහි යෙදෙන මෙන් අණ කරයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [الزمر: ٥٣]

‘නම ආත්මයට (එරෙහිව තමන් විසින්ම) සීමා ඉක්මවා ගොස් (අපරාධකර) සිටිනා මගේ දාසයින්. අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් (පව සමාව) පිළිබඳ අපේක්ෂාව නැති නොකරන්න. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් (මබලාගේ) සෑම පාපයන් සඳහාම (මබලා පාපොච්චාරණය කළේනම්) සමාව ලබා දෙයි. (මක්නිසාද යත්) නිසැකයෙන්ම ඉමහත් සමාවනීය කරුණා වන්නයා මහුමය වේ’ යැයි (නබි) මබ පවසන්න. (අල්කුර්ආන්-39:53)

නබිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[[الآنبي من الذنب كمن لا ذنب له]] (رواه ابن ماجه)

(තමා කළ) පාප ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කරන්නා පාපයන් නොවන්නකු සේය.

(ග්‍රන්ථය : ඉබ්නු මාජා)

එපමණක් නොවේ. කරන පාපොච්චාරණය යථාර්ත පූර්වකව සිදුවනවිට අල්ලාහ් අකුසල් සියල්ල කුසල් වශයෙන් පරිවර්තනය කරයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [الفرقان: ٧٠]

(පාපයන් පිළිබඳව) කවරෙක් පාපොච්චාරණය කර, විශ් වාසය කර හා කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නේද, එවැන්නන් ගේ පාප ක්‍රියාවන් කුසල් ක්‍රියාවන් බවට අල්ලාහ් පරිවර්තනය කරයි. තවද, අල්ලාහ් ඉමහත් කරුණා වන්තයා හා සමාවන්තයා ලෙස සිටින්නේය.

(අල්කූර්ආන්-25:70)

මුස්ලිම් වරයෙකුගෙන් සිදුවන ඉමහත් පාපය වන්නේ පාපොච්චාරණය කිරීම පමා කිරීමකි. පාපයෙහි යෙදී, එයද (ආගමෙන්) තහනම්වූ කාර්යයක් ලෙස දැන සිටිමින්ද ඒ වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීම ප්‍රමාද කරන සමහර මිනිසුන්ද සිටිති. මිනිසා තම අවසාන මොහොත (මරණය) කුමන අවස්ථාවක පැමිණෙයිද යන්නෙහි නොදනිමින් සිටී. එබැවින්, මිනිසා තම පාපයන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීමට සිසුවීම අනිවාර්ය වේ.

එබැවින්, මිනිසා තමා දන්නා හා නොදන්නා සෑම පාප කාර්යයක් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයෙහි වැඩි වැඩියෙන් යෙදීම අනිවාර්ය වේ. මුස්ලිම්වරයා තම පාපයන් කෙතරම් විශාල වුවද, ඒ වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයෙහි යෙදීමට සිසු වීම අවශ්‍යවේ. මෙය අල්ලාහ්ටම හිමිවූ පාලන බලය තමාට

ආති බව තර්ක කිරීමට වඩා බරපතල ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් නොවන බව දැනගත යුතුයි. මිසර දේශයේ රජකම් කළ ෆිර්අවන් තම සමාජය අමතා ‘අනුගාමිකයින්, මබලාට මා හැර අන්කිසි දෙව් කෙනෙක් සිටින බව මා නොදනිමි’ යැයි කීය. එකළ අල්ලාහ් තබ් මුසා (අමෙල) තුමාව තම දූතයා ලෙස ෆිර්අවුන් වෙත එව්වේය. එතුමා මහුව කැඳවා පාපොච්චාරණය කරන ලෙසත් අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාසය කරන ලෙසත් අණ කළේය. අල්ලාහ් එය මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إِذْ هَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ، فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزْكَىٰ ، وَأَهْلِكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَحْشَىٰ﴾ [النار: 17-19]

මබ ෆිර්අවුන් වෙත යන්න. නියත වශයෙන්ම, මහු සීමා ඉක්මවා ගියේය. තවද, (ෆිර්අවුන්ගෙන්, පාපයෙන්) පවිත්‍ර වී (විශ්වාස කිරීමේ) මෙහි කැමැත්ත මබට තිබේද? යනුවෙන් මබ අසන්න. එසේනම්, මබගේ ස්වාමියා කරා (යාදුතු) මාර්ගය මම මබට පෙන්වන්නම්. එකළ මබ බිය භක්තිකයා වේ. (යනුවෙන් පවසන මෙන් අණ කළේය)

(අල්කුර්ආන්-79:17-19)

මේ අනුව ෆිර්අවුන් අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරණය කර සිටියේනම්, අල්ලාහ් මහුට සමාව ලබා දෙන්නට ආහි. දැන ගන්න. පුද්ගලයෙක් පාපයක් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළ පසු, නැවත එම පාපයෙහි යෙදුණේනම්. නැවත වරක් පාපොච්චාරණය කළ යුතුයි. එම පාපය හෝ වෙනත් පාපයක් නැවත නැවත මහු කළේනම් පාපොච්චාරණයද නැවත නැවත කළ යුතුයි. එසේම අල්ලාහ්ගේ කරුණාව කෙරෙහි අවිශ්වාස නොකළ යුතුයි.

අල්ලාන් පවසන බවට නභිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් අනස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.

[يَا بَنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أِبَالِي ،
يَا بَنَ آدَمَ لَوْ بَلَغْتَ ذُنُوبَكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أِبَالِي ،
يَا بَنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيئًا ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا
لَأَتَيْتَكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً] (رواه الترمذي)

ආදම්ගේ පුත්‍රයෙහි, මා වෙත අපේක්ෂාව තබා මගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළේනම්, මා කිසිවක් නොසලකා මඟ කළ පාප කාර්යයන් සියල්ලටම සමාව ලබාදෙමි. ආදම්ගේ පුත්‍රයෙහි, මඟ කළ පාපයන් අහස් පිරෙන ප්‍රමාණයට තිබී ඒ ගැන මා වෙත සමාව අයැද සිටියේනම්, මා කිසිවක් නොසලකා මඟට සමාව ලබා දෙමි. ආදම්ගේ පුත්‍රයෙහි, මඟ මේ පොළොව පිරෙන තරමට පාපයන් කර, මට කිසිවක් සමාන නොකර මාව බැහැ දකින්නේනම්, (පාපොච්චාරණය කළේනම්) එම පොළොව පිරෙන තරමට මගේ සමාව මඟට ලබා දෙමි.

(ග්‍රන්ථය : නිර්මිද)

සමහර මිනිසුන් අල්ලාන්ගේ දායාදයන් පිළිබඳව අවිශ් වාසයෙන් සිටිති. මෙයට හේතුව, අධිකව පාපයෙහි යෙදීම හෝ වරක් හෝ කීප වතාවත් පාපොච්චාරණය කිරීමෙන් පසුද නැවත පාපයෙහි යෙදීම හා අල්ලාන් තමාහට සමාව නොදෙන බව සිතීමකි. එබැවින් ඔවුහු අඛණ්ඩව පාපයෙහි යෙදෙමින්ම කාලය ගත කරන අතර, පාපොච්චාරණය කිරීමෙන් හා අල්ලාන්ගෙන් (සමාව) අපේක්ෂා කිරීමෙන් වැළකී සිටිති.

මෙය විශාලම වරද්දකි. මන්ද යත්, නියතව, අල්ලාහ්ට වෙනස්කම් කරන කාෆිර් වරුන් හැර අන් කවරෙක් හෝ අල්ලාහ්ගේ දායදයන් කෙරෙහි අවිශ්වාස නොකරති. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ جَمِيعًا، إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [الزمر: ٥٣]

‘තම ආත්මයට (ඵරෙහිව තමන් විසින්ම) සීමා ඉක්මවා ගොස් (අපරාධකර) සිටින මගේ දාසයින්. අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් (පව සමාව) පිළිබඳ අපේක්ෂාව නැති නොකරන්න. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් (මබලාගේ) සෑම පාපයන් සඳහාම (මබලා පාපොච්චාරණය කළේනම්) සමාව ලබා දෙයි. (මක්නිසාද යත්) නිසැකයෙන්ම ඉමහත් සමාවනීය කරුණා වන්නයා මහුමය වේ’ යැයි (නබි) මබ පවසන්න.

(අල්කුර්ආන්-39:53)

﴿إِنَّهُ لَا يَأْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ﴾ [يوسف: ٨٧]

නියත වශයෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් (කාෆිර්වරුන්) හැර (අන් කවරෙක් හෝ) අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් පිළිබඳව අවිශ්වාසය නොකරති.

(අල්කුර්ආන්-12:87)

සමහරුන් මිනිසුන්ගේ කියමන් කෙරෙහි බියට පත්වී හෝ, තමා ජීවත්වන සමාජයෙහි තම තරාතිරම අහිමවේ යන බියට හෝ, තමා කරන ඊ-කියාව තමාට අහිමවේ යන බියට හෝ සමහර පාපයන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයෙහි යෙදීමෙන් වැළකී සිටිති. නමුත්, මවුහු තමන් තනිවම මිනි

වළි කරා යාම ගැනද, තම ස්වාමියා ඉදිරියෙහි නැගිටවීම ගැනද, තම ක්‍රියාවන් පිළිබඳව ප්‍රශ්න කිරීම ගැනද තමන්ට පාපයන් අලංකාරමත් කළ කිසියම් කෙනෙකු හෝ තමාට ප්‍රයෝජන නොවන බවද අමතකවී සිටිති. එබැවින් අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මිනිසා දෙයක් වැළකී සිටියේනම්, ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ් එයට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨමත් දෙයක් මහුට ලබාදීම ගැන මිනිසා සිතා බැලිය යුතුයි.

සමහර මිනිසුන් පාප ක්‍රියාවල අඛණ්ඩව යෙදමින් සිටිති. එයින් වැළකී සිටින ලෙස මවුන්ට උපදෙස් කරන විට මවුහු ‘නියතව, අල්ලාහ් ඉමහත් සමාවන්තයා හා කරුණාවන්ත යාය’ යනුවෙන් පවසති. සත්සුදක්සේ මෙය මෝඩකම හා මෛයාතාත්ගේ නොමග යැවීමකි. මක්නිසාද යත්, නියතව, අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් යහපත් ශීලයන්ට හැර හිතුවත්කාර කමින් පාප ක්‍රියාවල යෙදෙන අයහපත් ශීලයන්ට නොවත් නේය. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [الأعراف: ٥٦]

නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ්ගේ දායාදය (යහකම් කරන) යහපත් ශීලීන්ට සම්පව තිබේ.

(අල්කුර්ආන්-7:56)

අල්ලාහ් ඉතා සමාවන්තයා හා කරුණා වන්තයා ලෙස සිටින අතර, මහු දැඩි දඩුවම් කරන්නා ලෙසද සිටී. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿يَسَىٰ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ، وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾

[الحجر: ٤٩، ٥٠]

(මී : නඛි) නියත වගයෙන්ම, ඉමහත් සමාවන්තයා හා කරුණා වන්තයා මමම බවත්, නවද නියතව, මාගේ දඬුවම ඉතාමත් කඤ්ඤා බවත් මබ මගේ වහලුන්ට දැනුම් දෙන්න.

(අල්කුර්ආන්-15:49,50)

පාපොච්චාරණයෙහි කොන්දේසි

සත්‍ය පාපොච්චාරණය සඳහා ආගමික විද්වතුන් අල්කුර් ආනයෙන් සහ නඛි වදනෙන් උපුටා ගෙන සමහර කොන් දේසි පණවා ඇත. ඒවා මෙසේය.

- 1-වහාම එම පාපයෙන් ඉවත්වීම.
- 2-සිදුවූ පාපය ගැන කණගාටුවීම.
- 3-මෙවැනි පාපයන්හි නැවත වරක් නොයෙදෙන බවට ස්ථිර (අධිටත්)කර ගැනීම.
- 4-නමා විසින් පීඩාවට ලක්වූ තැනැත්තාගේ අයිතිවාසි කම මහුට නැවත ලබාදීම හෝ මහුගෙන් සමාව ලබා ගැනීම. නඛිනායක (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ كَانَ عِنْدَهُ أَجْرٌ مَظْلُومٌ مِنْ مَالٍ أَوْ عَرِضٌ فَلْيَتَخَلَّلْهُ الْيَوْمَ ، قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دَيَّارًا وَلَا دَرَاهِمًا إِلَّا الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ] (رواه البخاري)

කවරෙක් හෝ තම සහෝදරයාට මහුගේ ධනයෙහි හෝ මහුගේ නම්බුවට අපරාධයක් කළේනම්, දිනාර් හෝ දිර්හම් පල නොදෙන එම පරලොව දිනය පැමිණීමට පෙර අදම මහුගෙන් සමාව අයදින්න. ඒදින පල දෙනු ලබන්නේ කුසල් හා අකුසල්වලට පමණි.

(ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

නමුදු, කෙනෙකුගේ අයිතිවාසිකම ලබා දීම සඳහා දැඩි ලෙස උත්සාහ කළත්, නොහැකි වූයේ නම්, ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගේ සමාව අපේක්ෂා කළ යුතුය.

සමහර අයිතිවාසිකම්

අ-ධනය පිළිබඳ අයිතිවාසිකම්

කෙනෙකුගේ සම්පතක් කෙරෙහි අපරාධයක් කළ අය කුමන මාර්ගයකින් හෝ එම අයිතිවාසිකම හිමිකරුව භාර දිය යුතුය. නොඑසේ නම්, මහුගෙන් සමාව ලබා ගත යුතුය. හිමිකරුව මහු නොදැන සිටියේ නම්, හෝ මහුව සොයා ගැනීමට අපහසුවූයේ නම් හෝ මහුගෙන් පැහැරගත් ප්‍රමාණය අමතක වූයේනම්, එයට ගැලපෙන ප්‍රමාණයක් තීරණය කර එය දානය කළ යුතුය.

ආ-ශරීරය පිළිබඳ අයිතිවාසිකම්

අපරාධය කළ තැනැත්තා එයට ලක්වූ තැනැත්තා වෙත ගොස් මුදලින් අලාභයක් ලබා ගන්නා ලෙස හෝ තමා ගෙන් පළිගන්නා ලෙස හෝ සමාව ලබාදෙන ලෙස හෝ විසඳුමක් ලබා දෙන ලෙස හෝ තමාව මහුව භාර කළ යුතුය. අපරාධයට ලක්වූ අය කවරෙක් දැයි නොදන්නේ නම්, මහු වෙනුවෙන් දානය කර, පුර්වතා කළ යුතුය.

ඉ-ශෞරවය පිළිබඳ අයිතිවාසිකම්

මෙය අපහාස කිරීම, කේලාම කීම, දොස්පද කීම, හා සමාජ සම්බන්ධතාවය විසන්ධි කිරීම යනාදීන්ය. මෙවන්

කාර්යයක් කවරෙකුට හෝ කළේනම්, එයට ලක්වූ අය වෙත ගොස් මහුගෙන් සමාව ලබා ගත යුතුයි. එසේම, මහු පරිහානිය ලක්කළ කරුණ හැකිතාක් නිවැරදි කළ යුතු අතර, මහු වෙනුවෙන් ප්‍රාර්ථනාද කළ යුතුයි.

පාපොච්චාරණයෙහි කොටස්

අ-ඝාතනයට අයත් පාපොච්චාරණය

මනුකමින් සාතනයක් කළ කෙනෙකුට වගකීම් තුනක් අනිවාර්යවේ.

- 1-අල්ලාහ්ගේ අයිතිවාසිකම - මහා පාපයන් වෙනුවෙන් කණගාටුවී සත්‍ය පාපොච්චාරණයක් කිරීමක් මගින් මෙය ඉටුකළ හැක.
- 2-සාතනයට ලක්වූ තැනැත්තාගේ හිමිකරුවන්ගේ අයිතිවාසිකම - තමාගෙන් පළිගැනීමෙන් හෝ වන්දියක් ලබා ගැනීමෙන් හෝ තමාහට සමාවක් ලබා දීමෙන් හෝ මහුන්ගේ අයිතිවාසිකම ලබාදීම සඳහා සාතකයා තමාව මවුන් වෙත භාරදිය යුතුයි. මෙසේ කිරීමෙන් මවුන්ගේ අයිතිවාසිකම ඉටු කළ හැක.
- 3-සාතනයට ලක්වූ අයගේ අයිතිවාසිකම - මෙම අයිතිවාසිකම මෙලොවේදී ඉටු කළ නොහැක. සාතකයා යහපත් භාවයෙන් පාපොච්චාරණය කර, සාතනයට ලක්වූ තැනැත්තාගේ දැනීන් වෙත තමාව භාර කළ යුතුයි. එකළ අල්ලාහ් ඒ වෙනුවෙන් මහුට සමාවක් ලබා දෙයි. පරලොව දිනයේදී සාතකයාගේ කුසලින් මහුට වන්දි ලබා දෙයි.

ආ-පොලීසට අයත් පාපොච්චාරණය

පොලිය ලබා ගත් නැතැත්තා ඒ වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීමට පෙර පොලිය ලබාගැනීම අත හැරීම, මින් ඉදිරියට පොලිය නොගන්නා බවට තහවුරු කර ගැනීම හා කළ වරදද සඳහා කණගාටු වීම යනාදි කොන්දේසි අනුගමනය කළ යුතුය. කෙතෙකු වෙත අති පොලිය මගින් ලැබූ මුදල පිළිබඳ නීතිරීතින් ගැන ආගමික විද්වතුන් විවිධ මත හේදවලට පත්වූහ.

එනමුත්, අෂ්ෂයික් ඉබ්නු තෙමියා (රහ්), අෂ්ෂයික් ඉබ්නු ස:දි (රහ්) සහ අෂ්ෂයක් මුහම්මදු බිත් සාලිහ් අල් උතෙමීන් (රහ්) යනාදි විද්වතුන් පුද්ගලයෙක් තමා පාපොච්චාරණය කිරීමට පෙර ලබා ගත් පොලිය පරිහරණය කළ හැකි අතර, එය තමාගේ මූලධනයෙන් ඉවත් කිරීම අනවශ්‍යවේ. නමුදු, තමා අත්පත් නොකළ පොලී මුදල ලබා ගත නොයුතුය. මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් පවසන පහක සඳහන් වැකිය මෙයට සාධකයකි.

﴿وَأَحْلَ اللَّهُ النَّبِيْعَ وَحَرَّمَ الرَّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا

سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ [البقرة: 275]

තවද අල්ලාහ් වෙළඳාම අනුමත කොට, පොලිය තහනම් කළේය. එබැවින්, (මබලාගෙන්) කවරකුට තම ස්වෘමියාගෙන් සිට (පොලිය කෙරෙහි අවවාද කොට) උපදෙස් පැමිණ පසු (එය අතහැර) වැළකී සිටියේද, (මහු එයට) පෙර (ලබා) ගත් දෙය මහුටම හිමි වේ. තවද, මහුගේ කාර්ය අල්ලාහ්ගේ වෙතය.

(අල්කූර්ආන්-2:275)

සත්‍ය පාපොච්චාරණය

පාපොච්චාරණයක් සිද්ධිගැන්මට එය අල්ලාහි වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වෙනතාවෙන් පමණක් පවතිය යුතුය. මිනිසුන් අතර කිරීතියක් හෝ රුකියාවෙන් තමාට නම්බුවක් හෝ ලැබීම සඳහා පුද්ගලයෙක් පාපයන්හි යෙදීමෙන් වැළකී සිටියේ නම්, එය පාපොච්චාරණයක් නොවන්නේය. තම ශරීර ආරෝග්‍යයට බියවී කෙනෙකු පාප කිරීමෙන් වැළකී සිටියේ නම්, උදාහරණයක් වශයෙන් ලෙඩට බියවී දුරාවාරයෙහි යෙදීමෙන් වැළකී සිටියේ නම්, ඔහුද පාපොච්චාරණය කළ අයෙකු නොවන්නේය.

සොරකම් කිරීමට නොහැකිවීම හෝ මුරකාරයාට බිය වීම හෝ මෙවන් හේතු මත සොරකම් කිරීමෙන් කෙනෙකු වැළකී සිටින්නේ නම්, ඔහුද පාපොච්චාරණය කළ අයෙකු නොවන්නේය. බංකොලොත්වීමට බියවී පුද්ගලයෙක් මත් පැන් සහ මත් ද්‍රව්‍ය පානය කිරීමෙන් වැළකී සිටියේ නම්, ඔහුද පාපොච්චාරණය කළ අයෙකු නොවේය. එසේම, තම අරමුණට පටහැනි බැවින් පාප ක්‍රියාවක යෙදීමට නොහැකි වූයේද, ඔහුද පාපොච්චාරණය කළ අයෙකු නොවන්නේය.

තමා කළ පාප ක්‍රියාවන් කෙතරම් නින්දිත හා නරක බව පාපොච්චාරණය කරන්නා සිතා බැලිය යුතුය. මක්නිසාදයත්, පාපොච්චාරණය කරන අවස්ථාවෙහි පෙර කළ පාප යන් සිහිවන විට සතුටක් හා ප්‍රීතියක් හැඟෙන්නේ නම්, හෝ ඉදිරියේදී මෙවන් පාප ක්‍රියාවන් නැවත කිරීමට ප්‍රියක් හෝ ආල්මක් වන්නේ නම්, එයද සත්‍ය පාපොච්චාරණයක් නොවන්නේය.

එසේම, මද්‍යපාන ද්‍රව්‍ය, විනෝද භාණ්ඩ, රූප, අසභ්‍ය පිලිමයන් යනාදී නම් සතුව ඇති සෑම දේ සහමුලින්ම ඉවත් කළ යුතුයි. පාප කිරීමට සහය දැක්වූ අයගෙන් හා මිතුරන් ගෙන්ද ඉවත් විය යුතුයි. නරක මිතුරන්ගෙන් සමහරුන් තවත් සමහරුන්ට පරලොවේදී ශාප කරති. එනිසා, මවුන්ව යහමග කරා කැඳවීමට හා මවුන් ශිලාවාර කිරීමට අපහසු වන්නේ නම්, මවුන්ගෙන් ඉවත්වී සිටීම පාපොච්චාරණය කරන්නාට අනිවාර්ය වේ.

පාපොච්චාරණය කළ අය නම් නරක මිතුරන් යහ මග කරා කැඳවීමට නොහැකි තරමට අසරණයා ලෙස සිටියත්, සමහර අවස්ථාවල ඡෛත්‍යන් එම නරක මිතුරන් සමග සම්බන්ධවූවට 'මවුන් යහමග කරා කැඳවීමට හැකි' බව පවසා මවුන් සමග සම්බන්ධතාවය පවත්වීම අලංකාරමත්ව පෙන්වයි. පසුව මහු නැවත පාප ක්‍රියාවල යෙදීමට මෙයම හේතු වේ. එබැවින්, පාපොච්චාරණය කළ තැනැත්තා නරක මිතුරන් වෙනුවට කුසල් කිරීමට සහයවන හා කුසල් කරා මග පෙන්වන යහපත් මිතුරන් තෝරා ගත යුතුයි.

පාපොච්චාරණයට සහයවන කරුණු

1-අලමුත් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වේතනාව

මෙය පාප ක්‍රියාවලින් වැළකී සිටීමට අයත් ඉමහත් පල දායක මාර්ගයෙකි. මිනිසෙක් පිරිසිදු වෙනනාවෙන් හා සත්‍යයෙන් පාපොච්චාරණය කළේනම්, පාපයෙන් වැළකී සිටීමට අල්ලාහ් මහුට උපකාර කරන අතර, පාපොච්චාරණය කිරීමට පවතින බාධාවන් ඉවත් කරයි.

2-ආත්මය සමග සටන් කිරීම

පාප ක්‍රියාවලින් වැළකී සිටීම සඳහා මිනිසා තම ආත්මය සමග සටන් කළේ නම්, අල්ලාහ් මහුට උපකාර කරයි. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾

[العنكبوت: ٦٩]

තවද, කවරෙක් අප මාර්ගයෙහි (ගමන් කිරීමට) වෙයම් කරන්නේද, නියත වශයෙන්ම අපි මුහුණට අපගේ (යහ පත්) මාර්ග (විවෘතකර) පෙන්වන්නෙමු. නිසැකයෙන්ම අල්ලාහ් යහපත් ශීලයන් සමග සිටී.

(අල්කුර්ආන්-29:69)

3-පරලොව සිහි කිරීම

අල්පවූ මෙලොව, එහි අස්ථිරතාවය, අල්ලාහ්ට කීකරුවී ක්‍රියා කරන්නන්ට පරලොවේ ලැබෙන විවිධ දායාදයන්, අල්ලාහ්ට විරුද්ධකම් කරන්නන්ට ලැබෙන කෲර දඩ වම් යනාදීන් කෙරෙහි මිනිසා සිහි කරන්නේනම්. මහු පාපයන්හි යෙදීමට ඒවා ඉමහත් බාධාවන් ලෙස පවතී.

4-පලදායක කාර්යයන්හි යෙදීම හා තනිවීම, විවේක වීමෙන් වැළකීම

විවේකයෙන් සිටීම පාපයන්හි පිවිසීමට වැදගත් හේතු වේ. එහෙයින්, මිනිසා තම දහම හා මෙලෝ ජීවිතයට අවශ්‍ය කාර්යයන්හි යෙදෙන්නේ නම්, මහුට පාපයන්හි යෙදීමට අවස්ථා නොලැබේ.

5-පාපයන් සිහිකරන හා

උනන්දු කරන දෙයින් වැළකීම

පාප කාර්යයන්හි යෙදීමට උනන්දු කරන සියල්ලෙන්ම වැළකී සිටිය යුතුයි. එසේම සිතමා බැලීම, අසභ්‍ය ගීත වලට සවන්දීම, නරක පොත්පත් සහ අනවශ්‍ය සඟරා කියවීම හා මෙවැනි කාම හැඟීම උනන්දු කරන සෑම ගෙන් වැළකී සිටීම අවශ්‍ය වේ.

6-යහපතක් සහවාසය කිරීම හා

අයහපතක්ගෙන් දුරස්ථීම

යහපතක් සමග සහවාසය කිරීම කුසල් කිරීමට උපකාර වන අතර, යහපතක්ගේ යහමග අනුගමනය කිරීමටද මිනිසාට උනන්දුව දක්වයි. එසේම අකුසල් කිරීමෙන් හා නොමග යාමෙන් මනුෂ්‍ය වළක්වයි.

7-ප්‍රාර්ථනා කිරීම

ප්‍රාර්ථනා කිරීම ඉමහත් ප්‍රයෝජනවත් ඖෂධයෙකි. එය විශ්වාස වන්තයන්ගේ ආයුධයක් වන අතර, මවුන්ගේ අරමුණු ඉටුකර ගැනීමේ බලවත් මාර්ගයෙකි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

[وَقَالَ رَبِّمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ] [غافر: 60]

‘(ඔබලා) මාගෙන්ම පමණක් ඔබලා ප්‍රාර්ථනා කරන්න. මම ඔබලා(ගේ ප්‍රාර්ථනාවල)ට පිළිතුරු ලබා දෙන්නෙමි’ යනුවෙන් ඔබලාගේ ස්වාමියා පවසන්නේය.

(අල්කුර්ආන්-40:60)

﴿ادعوا ربكم تضرعا وخفية﴾ [الأعراف: ٥٥]

(එබැවින්, විශ්වාස වන්තයින්) බලලාගේ ස්වාමියාගෙන් බැගැපත් කමින් සහ (කටහඬ පහත්කර) රහස්ගතව (බලලාට අවශ්‍ය දේ ගැන) ප්‍රාර්ථනා කරන්න. (අල්කූර්ආන්-7:55)

﴿وإذا سألك عبادي عني فإني قريب أجيب دعوة الداع إذا دعان فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم يرشدون﴾ [البقرة: ١٨٦]

(මි : තනිවරයාණනි) මගේ වහලුන් මා පිළිබඳව ඔබෙන් විමසුව හොත්, ‘නියත වශයෙන්ම, මා ඔවුන්ට ඉතාමත් සමීප බව පවසන්න. ප්‍රාර්ථනා කරන්නා මා අමතා ප්‍රාර්ථනා කළවිට ඔහුගේ ප්‍රාර්ථනාව මට ඇසී මම ඊට පිළිතුරු දෙන්නෙමි. එබැවින්, මගේ ඇමතිවෙට සවන් දී මා අදහත්වා. මින් ඔවුන්ට නිවැරදි මග පෙන්වීම ලබා ගැනීමට ඉඩ තිබේ. (යනුවෙන් පවසන්න.) (අල්කූර්ආන්-2:186)

පාපයන් සඳහා ප්‍රතිකාර

අල්ලාහ් තම වහලුන්ට අනිවාර්ය කර ඇති වන්දනාමාන යන් අතර, සමහරයන් ඔවුන්ගේ සුළු පාපයන් මුකා විනාශ කරන දෙය ලෙස පැවතීම අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයකි. එවැයින් සමහරයන් මෙසේය.

1-පස්වේල හැමදුම

තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ بَابَ أَحَدِكُمْ نَهْرًا غَمْرًا يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ؟ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: كَذَلِكَ الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَّ الذُّنُوبَ وَالْخَطَايَا] (رواه أهل السنن)

මෙලාගෙන් කෙනෙකුගේ ගේ දොරටුව අසලින් ගැඹුරු ගඟක් දුවන්නේය. එහි මහා දිනපතා පස් වතාවත් ජල ස්නානය කළේනම් මහුගේ ශරීරයෙහි කිසිදු කිලිටුවක් ඉතිරිව පවතීද? යනුවෙන් තනිනායක තුමා (සිය ශ්‍රාව කරුවන්ගෙන්) විමසුවේය. එකළ මවුහු අල්ලාහ්ගේ දුත යාණෙහි, කිසිවක් මහුගේ ශරීරයෙහි ඉතිරිව නොපවතී යනුවෙන් කීහ. පසුව තනිතුමා ‘පස්වෙල නැමදුමද එසේ මයි. එමගින් අල්ලාහ් මහුගේ වැරදි හා පාපයන් මකා විනාශ කරයි’ යනුවෙන් පැවැසීය.

(ග්‍රන්ථය : අන්ලස් සුනත්)

2-ජූම්ආ නැමදුම

තනිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ، ثُمَّ أتَى الْجُمُعَةَ فَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ...] (رواه مسلم)

කවරෙක් දෝවනය (මුලු) කර, එයද නිසියාකාරව කර, පසුව ජූම්ආවට පැමිණ නිශ්ශබ්දව සිට ජූම්ආ දේශනාව සවන්දී අසා සිටින්නේද, එම ජූම්ආව සිට අනෙක් ජූම්ආ වට සහ තවත් දින තුනක් දක්වා අතර සිදුවූ මහුගේ පාපයන් සඳහා සමාව ලැබෙන්නේය.

(ග්‍රන්ථ : මුස්ලිම්)

3-රමලාභ උපවාසය

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ]

(رواه البخاري ومسلم)

කවරෙක් හෝ විශ්වාසයෙන් හා කුලිය ලැබීමේ අපේක්ෂාවෙන් රමලාත් උපවාසයෙහි යෙදෙන්නේනම්, මහුගේ පෙර පාපයන් සඳහා සමාව ලබාදෙනු ලැබේ.

(ග්‍රන්ථ : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

4-හජ් කර්තව්‍යය

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وُلِدَتْهُ أُمُّهُ]

(متفق عليه)

කවරෙක් හෝ සංසර්ගයෙහි නොයෙද, අකුසල් කාර්යයන් නොකර හජ් කර්තව්‍යය ඉටු කරන්නේ නම්, මහු (පාප නොකළ) ඵදින උපන් බිඳින්නෙකු සේ පිටත්වේ.

(ග්‍රන්ථ : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

5-අරගා උපවාසය

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[صَوْمُ يَوْمِ عَرَفَةَ يُكَفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ وَالْبَاقِيَةَ] (رواه أحمد)

අරගා දින උපවාසයෙහි යෙදීම පෙර වසරක හා ඉතිරි වසරක පාපයන් සඳහා ප්‍රතිකාරයක් ලෙස පවතී.

(ග්‍රන්ථය : අහ්මද්)

6-ලෙඩ හා කරදර

නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[ما يصيب المسلم من نصب (تعب) ، ولا وصب (مرض) ، ولا هم ، ولا حزن، ولا أذى، ولا غم ، حتى الشوكة يشاكها إلا كفر الله بها من خطاياها] (متفق عليه)

මුස්ලිමෙකුට දුෂ්කරතාවය, ලෙඩ, කම්පනය, ශෝකය, වේදනාව හා පාදයෙහි කට්ටක් ඇණීම යනාදී පීඩාවන් සිදුවුවද, නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ් ඒවා මහු කළ වැරදි වලට ප්‍රතිකාරයක් වශයෙන් පරිවර්තනය කරයි.

(ග්‍රන්ථ : ඛුහාරි හා මුස්ලිම්)

[من يرد الله به خيرا يصعب منه] (رواه البخاري)

අල්ලාහ් කවරෙකුට හෝ කුසලක් (ලබාදීමට) සිතන්නේ නම්, මහුව අල්ලාහ් පරීක්ෂාවට ලක්කරයි.

(ග්‍රන්ථය : ඛුහාරි)

7-සමාව අයැදීම

කුමන කාර්යයන් පාපයන් සඳහා ප්‍රතිකාරය වන්නේද, එවන් කාර්යයන් අතර ඉමහත් ප්‍රතිකාරයක් ලෙස පවතින්නේ සමාව අයැදීමකි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون﴾ (الأنفال: 33)

තවද මවුන් පව සමාව අයැද සිටින අවස්ථාවෙහි අල්ලාහ් මවුන්ට වේදනා කරන්නෙකු ලෙස නොසිටී.

(අල්කූර්ආන්-8:33)

නඛිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

(طوبى لمن وجد في صحيفته استغفارا كثيرا) (رواه ابن ماجه والبيهقي)

කවරකුගේ පුස්තකයෙහි අධිකව පව සමාව අයැදූ බව සදහන්වී තිබේද, මහුට සුභාසිංසනය ලැබේවා.

(ග්‍රන්ථ : ඉබ්නු මාජා හා බයිහකි)

ප්‍රශ්නෝත්තර

1-ප්‍රශ්නය :

මම පාපොච්චාරණය කිරීමට අදහස් කරමි. නමුදු මගේ පාපයන් ඉතා අධිකය. පසුගිය වසරවල මා කළ සියළුම පාපයන් සදහා අල්ලාහ් මාහට සමාවක් ලබා දෙයිද ?

උත්තරය :

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ قل يا عبادي الذين أسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله إن الله

يغفر الذنوب جميعا، إنه هو الغفور الرحيم﴾ [الزمر: ٥٣]

‘නම ආත්මයට (ඵරහිව නමන් විසිත්ම) සීමා ඉක්මවා ගොස් (අපරාධ කර) සිටින මාගේ දාසයිනි. අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් (පව සමාව) පිළිබඳ අපේක්ෂාව නැති නොකරන්න. නියතව, අල්ලාහ් (මබලාගේ) සෑම පාපයන් සදහාම (පාපොච්චාරණය කළේනම්) සමාව ලබාදෙයි. (මක් නිසාදයන්) නිසැකයෙන්ම ඉමහත් සමාවනීය කරුණා වන්නයා මහුමය වේ’ යැයි (නබි) මබ පවසන්න.

(අල්කුර්ආන්-39:53)

අල්ලාහ් ප්‍රකාශ කළ බව නඹි නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[يا ابن آدم إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان فيك ولا أبالي، يا ابن آدم لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك ولا أبالي، يا ابن آدم إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئا لأتيتك بقرابها مغفرة] (رواه الترمذي)

ආදම්ගේ පුත්‍රයෙහි, මා වෙත අපේක්ෂාව නොමගනේ ප්‍රාර්ථනා කළේනම්, මම කිසිවක් නොසලකා මඬ කළ පාප කාර්යයන් සියල්ලටම සමාව ලබා දෙමි. ආදම්ගේ පුත්‍රයෙහි, මඬ කළ පාපයන් අහස් පිරින ප්‍රමාණයට තිබී ඒ ගැන මා වෙත සමාව අයැද සිටියේනම්, මම කිසිවක් නොසලකා මඬට සමාව ලබා දෙමි. ආදම්ගේ පුත්‍රයෙහි, මඬ මේ පොළොව පිරින තරමට පාපයන් කර, මාහට කිසිවක් හෝ සමාන නොකර මාව බැහැ දකින්නේනම්, (පාපොච්චාරණය කළේනම්) එම පොළොව පිරින තර මට මාගේ සමාව මඬට ලබා දෙමි.

(ග්‍රන්ථය : තීර්මිද්)

අල්ලාහ් දාසයන්හට ලබා දී ඇති දායාදයන් මෙපමණක් නොව. මීට වඩා අධිකවේ. එනිසා සත්‍යයෙන් පාපොච්චාරණය කරන්නාගේ අකුසල් සියල්ල අල්ලාහ් කුසල් ලෙස පරිවර්තනය කරයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إلا من تاب وآمن وعمل عملا صالحا فأولئك يبدل الله سيئاتهم حسنات، وكان الله غفورا رحيما﴾ [الفرقان: ٧٠]

(පාපයන් පිළිබඳව) කවරෙක් පාපොච්චාරණය කර, විශ් වාසය කර හා කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නේද, එවැනි නන්ගේ පාප ක්‍රියාවන් කුසල් ක්‍රියාවන් බවට අල්ලාහ් පරිවර්තනය කරයි. තවද අල්ලාහ් ඉතා කරුණාවන්තයා හා සමාවන්තයා ලෙස සිටින්නේය.

(අල්කූර්ආන්-25:70)

2-ලුග්හය :

මම පාපොච්චාරණය කිරීමට අදහස් කරමි. නමුත් මගේ නරක මිත්‍රයන් මාව අන නොහැර සිටිති. මම මගේ අසරණකම දිටිමි. මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

මෙවැනිනම් ඉවසීමෙන් සිට පාපොච්චාරණයෙහි ස්ථිරව යෙදිය යුතුය. මෙය මහුගේ පාපොච්චාරණයෙහි පවතින සත්‍යතාවය අසත්‍යතාවයෙන් වෙන්කර බැලීමේ පරීක්ෂාවකි. නමුත්, එම නරක මිත්‍රයන්ට වහල් නොවී අවධානයෙන් සිටීම අනිවාර්යවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿فاصبر إن وعد الله حق ولا يستخفك الذين لا يوقنون﴾ [الروم: 60]

නමුදු (නඛිවරයාණනි) මඛ ඉවසීමෙන් සිටින්න. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ්ගේ පොරොන්දුව සත්‍යයකි. එනිසා විශ්වාසයෙහි ස්ථිරතාවයක් නොමැති මවුන් මඛව කැළඹීම් නොකරන්න. (අල්කූර්ආන්-30:60)

පාපොච්චාරණයකර යහමගට යොමුවූ තැනැත්තා තමන් සමග නැවත එකතු කර ගැනීම සඳහා නරක මිත්‍රයන් විවිධ මාර්ග උපයෝගී කරති. පසුව මහුගේ සත්‍යභාවය

සහ සත්‍යයෙහි මහාට ඇති ස්ඵීර තාවය මවුන් දැනගත් විගස මවුන් මහාට අතහැර දමති. මේ කෙරෙහි මිනිසා සිහිකර බැලිය යුතුයි.

3-ප්‍රශ්නය :

මා පාපොච්චාරණය කිරීමට අදහස් කරන්නෙමි. නමුත්, මාගේ පැරණි මිත්‍රයන්, මිනිසුන් අතර මාව අවතම්බවට පත් කරන බවට තර්ජනය කරති. මවුන් වෙත මාගේ ෆලිමයන් වැනි දේ ඇත. ඒවා ප්‍රසිද්ධවීමෙන් මගේ නම් බවට හානි සිදුවේ දැයි මා බියට පත්ව සිටින්නෙමි. මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

ප්‍රථමයෙන් මෙවැනි ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ මිත්‍රයන් සමග සටන් කරන්න. එකළ ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ කුමන්ත්‍රණය අසරණ බව මතට හැරෙයි. මවුන්ට මත වහල්වූයේ නම්, මතට විරුද්ධව වෙනත් වෘද්ධතා රැස් කිරීමට මවුහු උත්සහ දරති. මත මවුන්ට විරුද්ධවූවද නොවූවද මත පරාජයටම පත් වේ. එබැවින්, මත අල්ලාහ් වෙතම තවක්කල් (වගකීම හාර) කරන්න. පසුව ‘අල්ලාහ් මාහට ප්‍රමාණවත් වේ. ශ්‍රේෂ්ඨ ආරක්ෂකයා මහාමය’ යනුවෙන් පවසන්න. නබි නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා කිසියම් කණ්ඩායමක් පිළිබඳව බියට පත්වූයේනම්, මෙසේ ප්‍රාර්ථනා කරන්නේය.

اللهم إنا نجعلك في نحورهم ، ونعوذ بك من شرورهم [(أبو داود)

අල්ලාහුම ම ඉන්නා නජ්අලක ෆී නුහුරිහිම්,
වනලාදු බික මින් ෂුරුරිහිම්

තෝරුම :

ස්වාමිනී, මවුන්ට ඉදිරියෙහි මඛව ඉදිරිපත් කරමු. තවද මඛගෙන් මවුන්ගේ භානිය කෙරෙහි ආරක්ෂාව පතමු.

(ග්‍රන්ථ : අභ්මද් හා අබුදාඩුද්)

මෙය උෂ්කර දෙයක් බව සත්‍යයකි. නමුත්, අල්ලාහ් බිය භක්තිකයන් සමග සිටී. මහු මවුන්ව අතමං නොකරයි. බියභක්තිකයන් සමග අල්ලාහ් සිටින බව සනාථ කරන කථන්තරයක් කෙරෙහි මඛ අවධානය යොමුකරන්න.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ අනුගාමිකයෙක්වූ මර්සද් බින් අබී මර්සද් (රලි) තුමා මුස්ලිම් වරුන් අතර සිටී අසරණයන් මක්කාවෙන් සිට මදිනාව කරා (රහසි ගතව) කැඳවාගෙන යන්නෙකු ලෙස සිටියේය. මක්කාවෙ ගණිකා වෘත්තියෙහි යෙදී සිටී අනාක් නමැති ස්ත්‍රිය මර්සද්ගේ මිතුරියෙකි. මර්සද් පුද්ගලයෙකුට මහුව මදි නාවට කැඳවා ගෙන යන බවට පොරොන්දුවී සිටියේය. පසුව සිදුවූ සිද්ධිය ගැන මර්සද් මෙසේ පවසයි.

එම පුද්ගලයාව කැඳවාගෙන යාම සඳහා පසළොස්වක දිනක රාත්‍රියක් බිත්තියක පෙවණැල්ල අසලට පැමිණ සැඟවී සිටියෙමි. එවිට එහි පැමිණි අනාක් මාව දුටුවාය. ඇය මා අසලට පැමිණවිට මාව හඳුනා ගෙන ‘එන්න අපි දෙන්නා මෙම රාත්‍රිය ගත කරමු’ යනුවෙන් ආරාධනා කළාය. එවිට මම ‘අනාක්, ගණිකා වෘත්තිය අල්ලාහ් තහනම් කර ඇත’ යනුවෙන් කිමි. එවිගස ඇය ‘මාගේ සමාජයෙහි, මෙම පුද්ගලයා මඛලාගේ සිරකරුවන් රහ සිගතව කැඳවා ගෙන යනවා’ යනුවෙන් ගඛිද නගමින්

කැමැත්තක් වනාහී අප දන්නා මානව පසුපසින් එළඹෙන පැමිණියහ. මම ගුණානන්ද තුළට ඇතුළුවී සැඟව සිටියෙමි. මවුහු ගුණානන්ද අසලටම, එනම් මා උගටම පැමිණියහ. නමුත් අල්ලාහ් මා මවුන්ගෙන් සඟවා ආරක්ෂා කළේය. මවුන් ප්‍රාග්ධන පසු මම (මදිනාවට කැඳවාගෙන යාමට පොරොන්දුවූ) පුද්ගලයාව කැඳවා ගෙන ගියෙමි. අල්ලාහ් විශ්වාස වන්තයන් හා පාපොච්චාරණය කරන්නන් ආරක්ෂා කරන්නේ මෙසේය. යනුවෙන් කිය.

මෙහි බියවන දේ ප්‍රසිද්ධ වූයේනම්, ඒ ගැන පැහැදිලි කිරීමක් මඟට අවශ්‍ය නම්, මෙහෙයුමේ ස්ථාවරය පිළිබඳව මිනිසුන්ට පැහැදිලි කරන්න. 'මව මම පෙර පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදී සිටියෙමි. නමුත් දැනට මම ඒවා වැරදි බව වටහා ගෙන අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරණය කර සිටින්නෙමි' යනුවෙන් මෙහි මවුන්ට පවසන්න.

යථාර්ථයෙන් සත්‍ය නිත්යව හා අවනම්බව සිදුවන්නේ පරලොව දිනයේ අල්ලාහ්ගේද සෑම දේවදූත වරුන්ගේද ජීවිත හා මිනිස් වර්ගයන්ගේද ඉදිරියෙහි බව මෙහි වටහා ගත යුතුය.

4-ප්‍රශ්න :

මම කළ පාප ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කර එයින් නිදහස් වූයෙමි. පසුව මාගේ ආත්මය අහිඟවා යාමෙන් නැවත එම පාප ක්‍රියාවල යෙදුනෙමි. එබැවින් මා පෙර කළ පාපොච්චාරණය නිශ්චය වූයේද ? පෙර හා පසු කළ පාපයන් වෙනුවෙන් නැවත පාපොච්චාරණයක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

කවරෙක් පාපයක් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළේද, අල්ලාහ් මහුගේ පාපොච්චාරණය පිළිගනී. මහු නැවත එම පාපයම කළේ නම්, මහු අලුතින් පාපයක් කළ බව සලකන බැවින් ඒ වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණයක් කිරීම අනිවාර්යවේ. ජෙර කළ පාපොච්චාරණය නිවැරදි වේ.

5-ප්‍රශ්නය :

මම පාපයක් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළෙමි. නමුදු වෙනත් පාපයක හිතුවත්කාර කමින් සිටිමි. මා කළ එම පාපොච්චාරණය පිළිගෙනු ලැබේද ?

උත්තරය :

එසේමයි. මඛ කළ පාපොච්චාරණය පිළිගෙනේ. නමුදු, මඛ හිතුවත්කාර කමින් සිටින පාපය (ජෙර කළ) පාප වර්ගයට අයත් පාපයක් නොවිය යුතුයි. උදාහරණයක් වශයෙන්, පුද්ගලයෙක් ජොලිය වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළේය. නමුත්, මත්පැන් පානය කිරීම වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය නොකළේය. එවිට ජොලිය වෙනුවෙන් මහු කළ පාපොච්චාරණය පිළිගෙනේ. නමුදු තෙතෙක් මත්පැන් පානය කිරීම වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළා නමුත් මද්‍යපාන ද්‍රව්‍ය භාවිතා කිරීම වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය නොකළේය. හෝ පුද්ගලයෙක් ස්ත්‍රියෙකු සමග යෙදූ දුරාවාරය වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කළා නමුත් වෙනත් ස්ත්‍රියෙක් සමග දුරාවාරයෙහි සිටී. මෙම අවස්ථා දෙකකහිදී මහු කළ පාපොච්චාරණය පිළි නොගෙනේ.

6-ප්‍රශ්නය :

මම පසුගිය කාලයේ සලාතය, උපවාසය, සකාතය යන සමහර අනිවාර්ය කාර්යයන් ඉටු නොකළිමි. මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

සලාතය (නැමදම)නම්, එය නැවත ඉටුකළ නොයුතුයි. නමුත් එයට ප්‍රතිකාරයක් ලෙස පවිත්‍රතාවයෙන් පාපොච්චාරණය කළ යුතුයි. එසේම මින් ඉදිරියට නැමදම රුක වරණයෙන් ඉටු කළ යුතු අතර, අධික වශයෙන් පාප සමාව අයැදීමෙන් හා පාපොච්චාරණය කිරීමෙන් නිරත විය යුතුයි. අල්ලාහ් එය සඳහා සමාව ලබා දීමට හැක. උපවාසයනම්, උපවාසයෙහි නොයෙදූ කාලයේ මහු මුස් ලිමෙකු ලෙස සිටියේ නම්, එම උපවාසයන් නැවත ඉටු කළයුතු අතර, උපවාසයෙහි නොයෙදූ සෑම දිනයක් සඳහාම දිලීන්දෙකු බැගින් ආහාර පානය ලබා දිය යුතුයි. සකාතයනම්, එය අනිවාර්යයෙන්ම ලබා දිය යුතුයි.

7-ප්‍රශ්නය :

මිනිසුන්ගේ සම්පත් සොරකම් කළ මම, පසුව අල්ලාහ් වෙතින් පාපොච්චාරණය කළෙමි. හිමිකරුන්ට එම සම්පත් නැවත ලබා දීමට ඔවුන්ගේ ලිපිනයන් නොදනිමි. මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

හැකිතාක් ඔවුන් පිළිබඳව සොයා බැලීම ඔබට අනිවාර්ය වේ. ඔවුන් සොයා ගැනීමට හැකිවූයේනම් ඔබ සොරකම්

කළ දේ මවුන්ටම ලබා දෙන්න. අයිතිකරුවන් මලානම්, ඒවා මවුන්ගේ හිමිකරුවන්ට භාර දෙන්න. නමුදු, හැකි තාක් සොයා බැලුවද මවුන් සොයා ගැනීමට නොහැකි වූයේනම්, මවුන් වෙනුවෙන් ඒවා දානය කරන්න. මවුන් කාර්ටුවුවද ප්‍රශ්නයක් නොවේ. මක්නිසාද යත්, මවුන්ට අල්ලාහ් මෙලොවේ සම්පත් (දායාදයන්) ලබාදෙන අතර, පරලොවේ මවුන්ට ලබා නොදෙන්නේය.

8-ප්‍රශ්නය :

මම දුරාවාරයෙහි යෙදුනෙමි. එනිසා මා කෙසේ පාපොච්චාරණය කළ යුතුද ? එම ස්ත්‍රිය ගැබ්ණියක් වූයේනම්, එය මාගේ දරුවෙකු වේද ?

උත්තරය :

ස්ත්‍රියෙකගේ කැමැත්තෙන් හා එකඟතාවයෙන් දුරාවාරය සිදුවූයේනම්, පාපොච්චාරණය කිරීම පමණක් මහුට අනිවාර්ය වේ. දරුවා මඟට අයත් නොවන අතර, මහුට ගියවියදම් කිරීමද මඟට අනවශ්‍ය වේ. මක්නිසාද යත්, එම දරුවා දුරාවාරයෙන් උපන්නකි. මෙවන් දරුවන්ගේ සම්බන්ධතාවය පවතින්නේ මව හා සමග පමණි.

(දුරාවාරයෙන් ඇතිවන) මෙම අවමානය සැඟවීම සඳහා පාපොච්චාරණය කළ පුද්ගලයා එම ස්ත්‍රිය විවාහ කිරීම තහනමය. එමෙන්ම මහු හා එම ස්ත්‍රිය පවිත්‍රතාවයෙන් පාපොච්චාරණය කළේනම්, ඇගේ ගර්භාසයෙහි ගැබ්වීම නොවීම පැහැදිලිවීමෙන් පසු ඇයව විවාහකර ගැනීමෙන් ප්‍රශ්නයක් නොවන්නේය.

9-ප්‍රශ්නය :

මම යහපත් පුද්ගලයෙකු සමග විවාහ වූයෙමි. විවාහයට පෙර මම අල්ලාහ්ගේ පිළිගැනීම් නොවන සමහර කාර්යයන්හි යෙදුනෙමි. එබැවින්, මා කුමක් කළ යුතුද ?

උත්තරය :

ඔබ අල්ලාහ් වෙත සත්‍ය භාවයෙන් පාපොච්චාරණයක් කළ යුතු අතර, ඔබ විවාහයට පෙර කළ දේ ගැන ඔබ සැමියාට දැනුම් නොදිය යුතුයි.

10-ප්‍රශ්නය :

සමලිංගික සේවනය වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කරන්නාට අනිවාර්යවූ කරුණු කුමක්ද ?

උත්තරය :

දෙපිරිසම විශේෂ පාපොච්චාරණයෙහි යෙදීම අනිවාර්ය වේ. මක්නිසාද යත්, නබි ලූත් (අමලෙ) තුමාගේ සමාජයන්ට, මවුන් කළ (මෙවැනි) මහා පාප ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ්, අන් කිසියම් සමාජයන්ට හෝ පහළ නොකළ විවිධ වේදනාවන් පහළ කළ බව මවුහු නොදනිති. ඒවා මෙසේය.

- 1-මවුන්ගේ පෙනුම් භාවය පැහැර ගැනුන. මවුහු අන්ධයන් බවට පත්වූහ.
- 2-පසුව මවුන් දෙස භයංකරමත් ශබ්දයක් පහළ විය.
- 3-පසුව මවුන්ගේ නිවැස් විනාශ කෙරින. ඒවා අහස් දෙසට ඉස්සා පෙරළීය.

4-පසුව ඔවුන් දෙසට පිළිස්සුනු ගල් වර්ෂාවක් විසිරීය.
එයින් ඔවුන් සැම දෙන මරණයට පත්වූහ.

එබැවින්, නඹිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පව
සන්නන්ය.

[من وجدتموه يعمل عمل قوم لوط فاقتلوا الفاعل والمفعول به]

(رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه)

කවරෙක් හෝ නඹි ලුත් (අමලෙ) තුමාගේ සමාජය කළ
කාර්යයෙහි යෙදීම මඟලා දුටුවේ නම්, යෙදූ තැනැත්තා
හා යෙදවූ තැනැත්තා යන දෙදෙනාම මරා දමන්න.

(ග්‍රන්ථ : අබුදාවුද්, තිර්මිදි හා ඉබ්නු මාජා)

එබැවින්, මෙවැනි කාර්යයෙහි යෙදූ අය සත්‍ය පාපොච්ච
චාරණයක් කිරීම හා වැඩි වැඩියෙන් පව සමාව අයැදීම
අනිවාර්ය වේ.

අවසාන වශයෙන්, සදාදර සහෝදරයෙහි,

මවෙක් තමාගේ දරුවාට කරන කරුණාවට වඩා නියතව,
අල්ලාහ් තමාගේ දාසයන් කෙරෙහි ඉතා කරුණා වන්තයා
ලෙස සිටී. සත්‍යභාවයෙන් කරන පාපොච්චාරණය අල්ලාහ්
පිළිගනී. පාපොච්චාරණයෙහි දොරටුව කිසියම් දිනක හෝ
වසනු නොලබන අතර, එය සැමදා විවෘතව පවතී.

صلوات الله على نبينا محمد وآل محمد وسلم
والحمد لله رب العالمين

محتويات الكتاب - التوبة

පටුන

විෂය	පිටුව
1-පාපෙව්චාරණයේ විශේෂත්වය	3
2-පාපෙව්චාරණයෙහි කොන්දේසි	13
3-කමහර අයිතිවාසිකම්	14
4-පාපෙව්චාරණයෙහි කොටස්	15
5-කතෘ පාපෙව්චාරණය	17
6-පාපෙව්චාරණයට කතෘවන කරුණු	18
7-පාපයන් සඳහා පුනීකාර	21
8-පුග්ගොත්තර	25

